

posttakster og den offentlige annoncering – videreføres i princippet, selv om de i selve deres udformning sandsynligvis bør revideres i forbindelse med indførelsen af en lovgivning om direkte statslig støtte.

De tre støtteformer, der er fremhævet, er efter forslagsstillernes opfattelse dem, der i første omgang vil være mest relevante i relation til det erklærede formål. Ved udformningen af dem kan der i betydeligt omfang trækkes på formuleringer og erfaringer fra de norske og svenske ordninger.

Ad 4. Et væsentligt problem i forbindelse med en statslig støtteordning vil være den definitoriske afgrænsning af de publikationstyper, der falder ind under ordningen. Efter forslagsstillernes opfattelse bør denne begrænsning foretages, så publikationer, der udgives af kommercielle hensyn, ikke kan få del i støtten. Den afgrænsning, der er foretaget i forslaget, skal betragtes som et forsøg på at opfylde dette definitionskrav.

Ad 5. Produktionsstøtte i forhold til papirfor-

bruget kendes fra både Norge og Sverige, og ordningerne fra disse lande må kunne anvendes med de nødvendige tilpasninger.

Den særlige til formålet oprettede instans, der nævnes i både punkt 3 og punkt 5, bør efter forslagsstillernes opfattelse være et sagkyndigt nævn med et stærkt begrænset medlemstal. Sikringen imod favorisering eller det modsatte bør ikke foretages ved at oprette et organ med meget bred repræsentation, men derimod ved at sørge for hyppig udskiftning – f. eks. efter retningslinjer, der svarer til dem, der gælder for de særlige udvalg under Statens Kunstfond. Dog bør det overvejes, om der i denne ordning skal indbygges en ankeinstans.

Ad 6. Hensigten med de foreslåede begrænsninger er at sikre, at en statslig støtte anvendes i overensstemmelse med den erklærede hensigt. Forslagsstillerne er åbne over for alternative og/eller supplerende forslag til begrænsninger, der i praksis kan opfylde denne hensigt.